

İlgili Kanun / Madde
5510 S. SSGSK/95

T.C.
YARGITAY
10. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2025/1590
Karar No. 2025/5309
Tarihi: 09.04.2025

**●SÜREKLİ İŞ GÖREMEZLİK DURUMUNUN
BELİRLENMESİNDE İZLENECEK YOL**

ÖZETİ: Sürekli iş göremezlik ve malullük halinin belirlenmesinde izlenecek yol; 5510 sayılı Kanun'un "Sağlık Raporlarının Usul ve Esasları"na dair 95. maddesinde (506 sayılı Kanun'un 109. maddesinde) hükme bağlanmıştır. Buna göre, Kurum sağlık tesisleri tarafından raporlara dayanılarak verilen kararlara karşı ilgililerin S.S. Yüksek Sağlık Kuruluna itiraz hakları mevcuttur. Söz konusu kurulun raporlarının Kurumu bağlayacağı diğer ilgililer yönünden bağlayıcı olmayıp, Adli Tıp Kurumu Başkanlığı veya tıp fakültelerinin ilgili ana bilim dalı konseylerinden Sosyal Sigorta Sağlık İşlemleri Tüzüğü çerçevesinde inceleme ve araştırma yapılmasını isteyebilecekleri 28.06.1976 tarih ve 6/4 sayılı Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulu kararının gereğidir. Öte yandan; Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 17.02.2010 gün ve 2010/21-60 Esas, 2010/90 Karar sayılı ilamı ile 06.10.2010 gün ve 2010/10-390 Esas, 2010/448 Karar sayılı ilamların da belirtildiği üzere Adli Tıp Kurumu Başkanlığının ilgili ihtisas kurulu ile üniversitelerin tıp fakülteleri ilgili bilim dalı başkanlıklarınca ya da S.S. Yüksek Sağlık Kurulunca düzenlenen raporlar arasında çelişkinin mevcut olması halinde, çelişkinin Adli Tıp Kurumu Başkanlığı Adli Tıp Üst Kurulu tarafından giderilerek, sigortalının sürekli iş göremezlik oranı ve başlangıç tarihi kesin olarak karara bağlanması da zorunludur.

Belirtilen açıklamalar ışığında somut olaya dönüldüğünde, 5510 sayılı Kanun'un 95. maddesinde öngörülen prosedür tüketilmeden sonuca gidildiği anlaşılmakla, Mahkemece Yüksek Sağlık Kurulundan rapor alınıp sonucuna göre ve gerektiğinde en son Adli Tıp Kurumu 2. Üst Kurulundan rapor alınarak karar verilmesi gerektiği gözetilmeksizin yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalılar vekilleri tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi Barış Kılıç tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; sigortalının geçirmiş olduğu iş kazası sonucu sürekli iş göremezlik oranının tespitini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı Kurum vekili özetle; Kurum işleminin yerinde olduğunu belirterek davanın reddini talep etmiştir.

Davalı sigortalı cevap dilekçesi sunmamıştır.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile "1-Davanın kabulüne,

2-Dahili davalı Maral Bulut'un 24.11.2015 tarihinde geçirdiği iş kazası sonucu E cetveline göre %18.2 oranında meslek kazanma gücünden kaybetmiş sayıldığıının (malul kaldığının) tespitine, aksi yöndeki Kurum işleminin iptaline," karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalılar vekilleri tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile istinaf isteminin esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı Kurum vekili, Kurum işleminin yerinde olduğunu, davanın reddine karar verilmesi gerektiğini belirterek kararın bozulmasını talep etmiştir.

Davalı sigortalı vekili, eksik araştırma ve incelemeye dayalı hüküm kurulduğunu, çelişkinin giderilmediğini belirterek kararın bozulmasını talep etmiştir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, sürekli iş göremezlik oranının tespitine ilişkindir.

1.Dosya kapsamı incelendiğinde, Bölge Sağlık Kurulunca davacının sürekli iş göremezlik derecesinin %24, Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Kurulunca %18,2 olarak belirlenmesi üzerine Adli Tıp Kurumu 2. Üst Kurulundan alınan raporda davacının sürekli iş göremezlik derecesinin 20.06.2019 tarihinden itibaren %18,2 olarak tespit edildiği bu tarih öncesi yönünden Kurum kararının yerinde olduğunun belirtildiği, dosya kapsamında Kurum Yüksek Sağlık Kurulundan rapor alınmadığı tespit edilmiştir.

2.Sürekli iş göremezlik ve malullük halinin belirlenmesinde izlenecek yol; 5510 sayılı Kanun'un "Sağlık Raporlarının Usul ve Esasları"na dair 95. maddesinde (506 sayılı Kanun'un 109. maddesinde) hükme bağlanmıştır. Buna göre, Kurum sağlık tesisleri tarafından raporlara dayanılarak verilen kararlara karşı ilgililerin S.S. Yüksek Sağlık Kuruluna itiraz hakları mevcuttur. Söz konusu kurulun raporlarının Kurumu bağlayacağı diğer ilgililer yönünden bağlayıcı olmayıp, Adli Tıp Kurumu Başkanlığı veya tıp fakültelerinin ilgili ana bilim dalı konseylerinden Sosyal Sigorta Sağlık İşlemleri Tüzüğü çerçevesinde inceleme ve araştırma yapılmasını isteyebilecekleri 28.06.1976 tarih ve 6/4 sayılı Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulu kararının gereğidir. Öte yandan; Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 17.02.2010 gün ve 2010/21-60 Esas, 2010/90 Karar sayılı ilamı ile 06.10.2010 gün ve 2010/10-390 Esas, 2010/448 Karar sayılı ilamların da belirtildiği üzere Adli Tıp Kurumu Başkanlığının ilgili ihtisas kurulu ile üniversitelerin tıp fakülteleri ilgili bilim dalı başkanlıklarınca ya da S.S. Yüksek Sağlık Kurulunca düzenlenen raporlar arasında çelişkinin mevcut olması halinde, çelişkinin Adli Tıp Kurumu Başkanlığı Adli Tıp Üst Kurulu tarafından giderilerek, sigortalının sürekli iş göremezlik oranı ve başlangıç tarihi kesin olarak karara bağlanması da zorunludur.

3.Belirtilen açıklamalar ışığında somut olaya dönüldüğünde, 5510 sayılı Kanun'un 95. maddesinde öngörülen prosedür tüketilmeden sonuca gidildiği anlaşılmalı, Mahkemece Yüksek Sağlık Kurulundan rapor alınıp sonucuna göreve gerektiğinde en son Adli Tıp Kurumu 2. Üst Kurulundan rapor alınarak karar verilmesi gerektiği gözetilmeksizin yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

4.Diğer taraftan, İlk Derece Mahkemesi tarafından hükme esas alınan Adli Tıp Kurumu 2. Üst Kurulu raporunda belirtildiği üzere, 20.06.2019 tarihi öncesi yönünden Kurum Sağlık Kurulu Raporunun yerinde olduğunun Mahkeme hükmünde dikkate alınmaması isabetsiz bulunmuştur.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1.Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının **ORTADAN KALDIRILMASINA,**

2.İlk Derece Mahkemesi kararının **BOZULMASINA**,
Peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine,
Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin Bölge
Adliye Mahkemesine gönderilmesine,
09.04.2025 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.